[2018] 10 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਟਰਕੈਂਟੀਨੈਂਟਲ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ

ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੇਟਸ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ

(2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2013)

ਮਾਰਚ 07, 2018

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ (ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2006 – ਆਰ 5 – ਜੇਕਰ 1994 ਐਕਟ ਦੇ SS 66, 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ – ਜਵਾਬਦਾਤਾ- ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੇਬ ਖਰਚਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ, ਹੋਟਲ ਠਹਿਰਨਾ, ਆਦਿ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੇਬ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਦੀ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਆਰ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਚੁਣੌਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: 1994 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1994 ਐਕਟ ਦੇ 65 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ - ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਜਿਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਇਹ s 67 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ - r 5 s 67 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇ ਗਿਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ss.66 ਅਤੇ 67 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 'ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ' ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਵਿੱਤ ਐਕਟ 1994 - ss 66, 67 ਅਤੇ s 94.

ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਕਨੂੰਨ (ਐਕਟ) ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ (ਨਿਯਮਾਂ) ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ - ਆਯੋਜਤ: ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ - ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜੋ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ
ਹੋਲਡ: 1.1 ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ (ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2006 ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਉਹਨਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਖਰਚੇ 'ਕੁਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ' ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 21] [343-E-F]

1.2 ਸੈਕਸ਼ਨ 67, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 65, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ 'ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ' ਦਾ @ 12% ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ 'ਅਜਿਹਾ' ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਅਜਿਹੀਆਂ' ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਕੀ ਹੈ। ਫੋਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਜਿਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ 'ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 67 ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਅਣਸੋਧ, ਭਾਵ, 01 ਮਈ, 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 01 ਮਈ, 2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ 67 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 2006 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਅਤੇ 67 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 'ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ' ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਟੈਕਸ ਸੇਵਾ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਜੋ 01 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 67(4) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। [ਪਾਰਾ 23-26] [343-G-H; 344-ਏ-ਜੀ]

1.3 ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜੋ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। [ਪਰਾ 27, 28] [345-ਅ]

ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਚੇਨੀਅੱਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ (1969) 74 ਆਈਟੀਆਰ 41 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

1.4 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਖੁਦ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 67, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 14 ਮਈ, 2015 ਤੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2015 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜੋ 'ਵਿਚਾਰ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਵਲ 14 ਮਈ, 2015 ਤੋਂ, ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਲਾਗਤ ਵੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤ [ਪਰਾ 29] [345-D-F]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6865 ਆਫ 2014, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6864 ਆਫ 2014, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4975 ਆਫ 2016, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2016 ਦੇ 5130 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2016 ਦੇ 4536-4537

1.5 ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 'ਸਾਈਟ ਫਾਰਮੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਸਰਵਿਸ' ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਜ਼ਲ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 15/2004 ਅਤੇ 4/2005 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਫਤ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨੂੰ 'ਕੁਲ ਰਕਮ ਚਾਰਜ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 'ਵਿਚਾਰ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਡੀਜ਼ਲ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। [ਪੈਰਾ 31] [347-ਸੀ-ਈ]
ਟਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 2017 ਦੇ 1043-1045
ਟਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 2017 ਦੇ 1932-1934

1.6 ਇਹਨਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2013 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 32, 33] [347-F]

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਸ਼ਰਾਚੀ ਹਾਊਸਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2018) 1 SCC 311 - ਵੱਖਰਾ।

ਬਾਬਾਜੀ ਕੋਂਡਾਜੀ ਗਾਰਡ ਬਨਾਮ ਨਾਸਿਕ ਮਰਚੈਂਟਸ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ (1984) 2 SCC 50 : [1984] 1 SCR 767; CIT, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਤਾਜ ਮਹਿਲ ਹੋਟਲ (1971) 82 ITR 44 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਜੈਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (1970) 77 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 107; ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਵਰਕਰ, ਆਦਿ [1960] 1 ਐਸਸੀਆਰ 200; U.P & Ors ਦਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਰਾਮ

ਉਪਾਧਿਆ [1961] 2 SCR 679; ਬਿਮਲ ਚੰਦਰ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. & Ors. (1971) 81 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 105;

ਕਸਟਮਜ਼ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕਿਉਰ ਐਂਡ ਡੀਲੀ ਲਿਮਟਿਡ (1961) 3 ਡਬਲਯੂਐਲਆਰ 788 (ਕਿਊਬੀ); ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਬੰਬੇ ਟਾਇਰ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1984) 1 SCC 467 : [1984] 1 SCR 347; ਮਥੁਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1999) 8 SCC 667 : [1999] 4 Suppl. SCR 195; ਗੋਵਿੰਦ ਸਰਨ ਗੰਗਾ ਸਰਨ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। (1985) ਸਪਲ. SCC 205 : [1985] 3 SCR 985; ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ)-I, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਵਾਟਿਕਾ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (2015) 1 SCC 1 : [2014] 12 SCR 1037– ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(1970) 77	ਆਈਟੀਆਰ 107	ਪੈਰਾ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
[1960] 1	ਐਸਸੀਆਰ 200	ਪੈਰਾ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1961] 2	ਐਸਸੀਆਰ 679	ਪੈਰਾ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
(1971) 81	ਆਈਟੀਆਰ 105	ਪੈਰਾ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
(2018) 1	SCC 311 ਵੱਖਰਾ	ਪੈਰਾ 13
[1984] 1	ਐਸਸੀਆਰ 347	ਪੈਰਾ 14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1999] 4	ਸਪਲ. SCR 195 ਨੇ	ਪੈਰਾ 18 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[1985] 3	ਐਸਸੀਆਰ 985	ਪੈਰਾ 18 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1984] 1	SCR 767	ਪੈਰਾ 26 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
(1969) 74	ITR 41	ਪੈਰਾ 27 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
(1971) 82	ITR 44	ਪੈਰਾ 28 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[2014] 12	SCR 1037	ਪੈਰਾ 29 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2013
2008 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 6370 ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 30.11.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਨਾਲ
2014 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 295-299, 2021, 4340-4341, 6866, 7685, 7688, 6864 ਅਤੇ 6865

2015 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 8056 ਅਤੇ 3360ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 1043-1045, 2017 ਦੀ 1932-1934ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6090, 10626-10627, 10223-10224, 2017 ਦੇ 54442016 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4536-4537, 5130, 4975 ਅਤੇ 5453।

ਕੇ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ਾ ਬਾਗਚੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ. ਸੁਨੀਤਾ ਰਾਓ, ਅਨੁਰਾਗ, ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਜੀਵ ਨੰਦਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਰੀਨ ਖਜ਼ੂਰੀਆ, ਰੁਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਬੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸੁਸਮਿਤ ਪੁਸ਼ਕਰ, ਅਭਿਜੀਤ ਸਵਰੂਪ, ਆਯੂਸ਼ ਮਹਿਰੋਤਰਾ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਸਵਰੂਪ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਸਤਲੇ, ਰਾਜੀਵ ਸ਼ੰਕਰ ਦਿਵੇਦੀ, ਐਸ. ਸੁਨੀਲ, ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਰਾਵਤ, ਅਰਾਵਿੰਦ ਐਸ., ਮਹਿੰਦਰ ਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ, ਰਾਜਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਮਿਤ ਬੱਤਰਾ, ਨਿਖਿਲ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਏ.ਕੇ.ਸਿਕਰੀ, ਜੇ. 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਸਲਾ ਜਿਸ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਫਰਿੰਜ ਅੰਤਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

2. ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੋ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:
(a) ਕੰਸਲਟਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ।
(b) ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਏਜੰਸੀ ਸੇਵਾਵਾਂ।
(c) ਮੁੱਖ 'ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਏਜੰਟ' ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਸੇਵਾਵਾਂ।
(d) ਸਾਈਟ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਖੁਦਾਈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਅਤੇ ਢਾਹੁਣ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ।

3. ਉਪਰੋਕਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਗਏ 'ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ' 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ (ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2006 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮਾਂ'

ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਅਤੇ 67 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 30 ਨਵੰਬਰ, 2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਕਤ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਨੇ 30 ਨਵੰਬਰ, 2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ/ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ।

4. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਟਰਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੇਟਸ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਟਿਡ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2013 ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।

5. ਮੁਲਾਂਕਣ M/s ਇੰਟਰਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕ੍ਰੇਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਸਲਾਹਕਾਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈਵੇਅ, ਢਾਂਚਿਆਂ, ਹਵਾਈ ਅੱਡਿਆਂ, ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੜਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗ ਅਥਾਰਟੀ (NHAI) ਨੂੰ ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ, ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਨਾ, ਆਦਿ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 19.10.2007 ਨੂੰ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਆਡਿਟ) ਗਰੁੱਪ II (ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ), ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ "ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2002-03 ਤੋਂ 2006-07 ਲਈ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਆਡਿਟ" ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਬੋਰਡਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਖਰਚੇ

ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਅਤੇ 75 ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ @13% ਵਿਆਜ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਖਰਚੇ ਦਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ, ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 17 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

6. ਨਿਯਮ 5 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ w.e.f. 01 ਜੂਨ, 2007। ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਤੋਂ ਮਾਰਚ, 2007 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2008 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 6370 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਵਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ, ਅਰਥਾਤ:

(i) ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ (ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ) ਨਿਯਮ, 2006 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 5 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 66 ਅਤੇ 67 ਦੇ ਉਲਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ

(iii) ਮਿਤੀ 17.03.2008 ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ-ਕਮ-ਡਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

7. ਨਿਯਮ 5, ਜੋ ਕਿ 'ਕੁਝ ਖਰਚਿਆਂ ਜਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ' ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"5. ਕੁਝ ਖਰਚਿਆਂ ਜਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ।

(1) ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼।

(2) ਉਪ ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ , ਅਰਥਾਤ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਟਰਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟਸ

[ਏ. ਕੇ.ਸਿਕਰੀ, ਜੇ.]

- ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਤਦਾ ਹੈ;
- ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ;
- ਸੇਵਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ;
- ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਇਨਵੌਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;
- ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ
- ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਆਖਿਆ 1 : ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਸ਼ੁੱਧ ਏਜੰਟ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ -
- ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਰੱਖਦਾ ਹੈ;

• ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਅਤੇ
• ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਰਕਮ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2: ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਚਲਾਨ.

ਉਦਾਹਰਣ 1 : X ਆਪਣਾ ਘਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਏਜੰਟ Y ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ Y ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। Y ਬਿਲਡ X ਨੂੰ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ X Y ਨੂੰ ਕੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। Y ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ X ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੀ ਲਾਗਤ X ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇਨਵੌਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ ਅਸਟੇਟ ਏਜੰਟ ਲਈ ਇੱਕ ਇਨਪੁਟ ਸੇਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਟੇਟ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਉਦਾਹਰਣ 2 : ਇੱਕ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਖਰਚੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਡਾਕ, ਟੈਲੀਫੋਨ, ਆਦਿ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਇਨਵੌਇਸ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਇਨਪੁਟਸ ਜਾਂ ਇਨਪੁਟ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਇਨਵੌਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਦਾਹਰਣ 3 : ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ, ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, B ਖਰਚੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਲੀਫੋਨ ਖਰਚੇ, ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ, ਹੋਟਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਆਦਿ, ਉਸ ਨੂੰ A ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ B ਵਸੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ,

ਭਾਵੇਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਟਮਾਈਜ਼ਡ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਫ਼ੀਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ B. ਮੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ A B ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਨ 4 : ਕੰਪਨੀ X ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਲਈ ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੈਬ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਟੂਰ ਦੌਰਾਨ ਕੰਪਨੀ X ਦੁਆਰਾ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਰਕਿੰਗ ਫੀਸਾਂ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੌਰੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਚਾਲਕ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਕਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਵਾਪਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ X ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਵਸੂਲਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੰਪਨੀ X ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।"

8. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5(1), ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਜੋ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੱਤ/ਭਾਗਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2006 w.e.f. ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 01 ਮਈ, 2006। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੇ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ

67. ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1. ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ,

(a) ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦਲਾਲੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਬ ਬ੍ਰੋਕਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦਲਾਲੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
(b) ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ਼ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪੇਜਰ ਜਾਂ ਫੈਸੀਮਾਈਲ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਜਾਂ ਟੇਲੈਕਸ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਸਰਕਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ;
(c) ਪਾਲਿਸੀ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੀ ਰਕਮ;
(d) ਏਅਰਲਾਈਨ ਤੋਂ ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮਿਸ਼ਨ;
(e) ਕਮਿਸ਼ਨ, ਫ਼ੀਸ ਜਾਂ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟਚੂਰੀ, ਜਾਂ ਵਿਚੋਲੇ ਜਾਂ ਬੀਮਾ ਵਿਚੋਲੇ ਜਾਂ ਬੀਮਾ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ;

(f) ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਨੈ ਮੋਟਰ ਕਾਰ, ਲਾਈਟ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਦੋ ਪਹੀਆ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਦਾਇਗੀ; ਅਤੇ
(g) ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰੇਲ ਟ੍ਰੈਵਲ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੇਲਵੇ ਜਾਂ ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਰਕਮ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ -
(i) ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪੇਜਰ ਜਾਂ ਫੈਕਸਿਮਾਈਲ (FAX) ਜਾਂ ਟੈਲੀਫੋਨ ਜਾਂ ਟੇਲੈਕਸ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਸਰਕਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ;
(ii) ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਅਣਪਛਾਤੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਫਿਲਮ, ਗੈਰ-ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਚੁੰਬਕੀ ਟੇਪ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਟੋਰੇਜ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ;
(iii) ਮੋਟਰ ਕਾਰਾਂ, ਹਲਕੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਦੋ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਉਪਕਰਣਾਂ, ਜਾਂ ਖਪਤਯੋਗ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟ ਅਤੇ ਕੂਲੈਂਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਕੀਮਤ;
(iv) ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਈ ਕਿਰਾਇਆ;
(v) ਰੇਲ ਟਰੈਵਲ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਰੇਲ ਕਿਰਾਇਆ;

(vi) ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਮੁਰੰਮਤ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ;
(vii) ਪੁਰਜੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ, ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚੀ ਗਈ; ਅਤੇ
(viii) ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2 - ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜੋੜ ਨਾਲ, ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 3. ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।"

9. ਮਈ 01, 2006 ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
"67. ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ।
(1) ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਲ,
(i) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇ;
(ii) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ;
(iii) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੋਵੇ।
(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ, ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ, ਅਜਿਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ।

(3) ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।
(4) ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੁੱਲ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ: ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ,
(ਏ) "ਵਿਚਾਰ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ;
(ਬੀ) "ਪੈਸੇ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਦਰਾ, ਚੈੱਕ, ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ, ਡਰਾਫਟ, ਪੇ ਆਰਡਰ, ਯਾਤਰੀ ਚੈੱਕ, ਮਨੀ ਆਰਡਰ, ਡਾਕ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਯੰਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਮੁੱਲ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
(C) "ਕੁਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ" ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ, ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਬੁੱਕ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਤਾ, ਚਾਹੇ "ਸਸਪੈਂਸ ਖਾਤਾ" ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਨਾਲ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਿਤ ਉੱਦਮ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਤੇ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਦੋਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਪੈਸਾ ਹੈ। 'ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ' ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ NHAI ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜੋ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 94 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ 'ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ' ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ V ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚ ਜਾਂ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 'ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ' ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਧਾਰਾ 67 ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਵਾਈ ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁੱਗਣਾ ਟੈਕਸ ਵੀ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੈਨ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ 1 ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡ ਜਾਂ ਓਵਰ-ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਂਡ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਵੀ ਕਯੂਰ ਅਤੇ ਡੀਲੀ ਲਿਮਟਿਡ 3 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਕੁਈਨਜ਼ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

11. ਮਿਸਟਰ ਕੇ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ਾ ਬਾਗਚੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਕਰਕੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਕੁਲ ਰਕਮ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ' ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

1 (1970) 77 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 107

2 ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਕਾਮੇ, ਆਦਿ, (1960) 1 SCR 200; ਬਾਬਾਜੀ ਕੋਂਡਾਜੀ ਗਾਰਡ ਬਨਾਮ ਨਾਸਿਕ ਮਰਚੈਂਟਸ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ, (1984) 2 SCC 50; ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. & Ors. v. ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਉਪਾਧਿਆ, (1961) 2 SCR 679; ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਚੇਨੀਅੱਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ, (1969) 74 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 41; ਬਿਮਲ ਚੰਦਰ ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. & Ors., (1971) 81 ITR 105 ਅਤੇ CIT, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਤਾਜ ਮਹਿਲ ਹੋਟਲ, (1971) 82 ITR 44

3 (1961) 3 WLR 788 (QB)

ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਰਥ 'ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ' ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਵਾਜਾਈ, ਦਫਤਰ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ, ਦਫਤਰੀ ਉਪਕਰਣ, ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਨਪੁਟ ਲਾਗਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2. ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 01 ਮਈ, 2006 ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 01 ਜੂਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5. , 2007, 'ਕੁਝ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ' ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਨਿਯਮ 5 ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ।

13. ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਸ਼ਰਾਚੀ ਹਾਊਸਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨਆਰ.4 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 22 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧਾ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਰੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰੇ 21 ਅਤੇ 22 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ:

(2018) 1 SCC 311

21. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਆਰਥਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧਾ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

22. ਆਉ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ, ਅਰਥਾਤ, ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ। ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਆਰਥਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਸਿੱਧਾ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਜ਼ ਐਂਡ ਬੇਰਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ਼ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਟ ਐਂਡ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938, ਮੁੜ ਵਿੱਚ, ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਮੌਰੀਸ ਗਵਾਇਰ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ। ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੈਕਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਆਬਕਾਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਪਤ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

14. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਟਾਇਰ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ 5:

"8. ਮਿਸਟਰ ਐੱਨ.ਏ. ਪਾਲਖੀਵਾਲਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਬਕਾਰੀ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ। ਦੂਜਾ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।
(1984) 1 SCC 467

ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ, ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੱਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ "ਸੰਕਲਪਿਕ ਮੁੱਲ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੰਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਉਤਪਾਦਕ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸਲ ਥੋਕ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 4(a) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪਿਕ ਮੁੱਲ ਲੇਵੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਅਸਲ ਥੋਕ ਕੀਮਤ ਆਬਕਾਰੀ ਲੇਵੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮਾਪਦੰਡ ਇਕਸਾਰ ਟੈਕਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਹ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ ਜੋ ਥੋਕ, ਅਰਧ-ਥੋਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਚਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਨੈਟਵਰਕ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਡਿਪੂਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਸ-ਫੈਕਟਰੀ ਕੀਮਤ ਲੋਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪਿਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਕ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਬੇਦਖਲੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 4(1)(ਏ) ਦੀ ਅਸਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ "ਆਮ ਕੀਮਤ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਮ", ਭਾਵ, ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। -ਨਿਰਮਾਣ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਲਾਭ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਹਰਲੇ ਤੱਤ ਨਾਲ ਲੋਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 4(1)(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਪਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਸੰਕਲਪਕ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਟੈਕਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੰਮਲ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਲੇਖ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਗੂੜ੍ਹੇ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਗਠਜੋੜ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ "ਮੁੱਲ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਤੱਤ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। -ਲੋਡ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਲੀਅਮ, ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਵਜ਼ਨ ਵਰਗੇ ਕਾਰਕ ਨਿਰਮਾਣ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ । ਦੀ ਐਂਟਰੀ 84 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਮੁੱਲ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਪ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਸੰਕਲਪਕ ਲੋੜ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ।

10. ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ "ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਟ- ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਮੁੱਲ" ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਲਾਭ।

11. ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ.

12. ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ । ਦੀ ਐਂਟਰੀ 45, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਮਕ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ । ਦੀ ਐਂਟਰੀ 84, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ 1973 ਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਿਤ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ।

ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ਼ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਿਟ ਐਂਡ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938 ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ [ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 1, 6 : 1939 ਐਫਸੀਆਰ 18] ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਹ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਵਾਇਰ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "। .

ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਕਟ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਾਲੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਇੱਕ ਆਮ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ, ਦੀ ਅੰਤਮ ਘਟਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਪਤਕਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ...।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਬੋਡੂ ਪੇਡਨਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ [1942 ਐਫਸੀਆਰ 90, 101: ਏਆਈਆਰ 1942 ਐਫਸੀ 33] ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: “...

ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇ, ਖਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਾਰਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ) ਜਦੋਂ ਵਸਤੂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਫੈਕਟਰੀ ਛੱਡਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧੇ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਨੇ ਅੰਤਮ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਵਸਤੂ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;..."

ਨਿਰੀਖਣ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੇਖ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਫੈਕਟਰੀ ਛੱਡਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਦੋਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੇਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਵਿਗੜਦਾ, ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ [1945 FCR 179: AIR 1945 FC 98], ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਆਫ਼ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਿਟ ਐਂਡ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938 [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1939 ਐਫਸੀ 1, 6 : 1939 ਐਫਸੀਆਰ 18] ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਬੋਡੂ ਪੇਡਨਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ [1942 ਐਫਸੀਆਰ 90, 101: ਏਆਈਆਰ 1942 ਐਫਸੀ 33] ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ "ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਫੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੈ; ਇਹ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਦ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰ.ਸੀ. ਜਾਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ [ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1281: 1962 ਸਪੱਪ (3) ਐਸਸੀਆਰ 436, 451] ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਲੇਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੋਲੇ ਅਤੇ ਕੋਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੈੱਸ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 3 ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਲੇ ਅਤੇ ਕੋਕ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕੋਲੇ ਅਤੇ ਕੋਕ ਨੂੰ ਕੋਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਲੀਆਂ ਤੋਂ ਰੇਲ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੰਸਾਈਨ ਤੋਂ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਮਾਲ ਕਰਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦਾ ਕੋਲੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"ਇਹ ਦਲੀਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੈ,"
ਅਤੇ 1938 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਐਕਟ 14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਏਆਈਆਰ 1939 ਐਫਸੀ 1, 6: 1939 ਐਫਸੀਆਰ 18], ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਬੋਡੂ ਪੇਡਨਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ [1942 ਐਫਸੀਆਰ 90, 101: ਏਆਈਆਰ 1942] 3332] ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰਾਂਤ [1945 FCR 179 : AIR 1945 FC 98]। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ:

"... ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਜਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧੇ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕ ਅੰਤਮ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਸਦਾ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ 'ਤੇ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਥੋਪ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਗੁਆਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸੰਗ੍ਰਹਿ।

ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1878 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਮਕ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [AIR 1963 SC 1760 : (1964) 3 SCR 787]; ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਕਲੈਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ [ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 791 : 1963 ਸਪਲਾਈ (1) ਐਸਸੀਆਰ 586] ; ਗੁਰੂਸਵਾਮੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ [ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1512: (1967) 1 ਐਸਸੀਆਰ 548] ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਬਿਹਾਰ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ [ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 922: (1968) 3 ਐਸਸੀਆਰ 21]।

xxx xxx xxx

17. ਕੁਝ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਮਾਪ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 3(1) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਦੋਹਰੇ ਅੱਖਰ, ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਦੇ ਮਾਪ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਟਰਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟਸ

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਜੇ.]

35. ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਲੁਬਰੀਕੈਂਟਸ ਦੀ ਬੇਰਹ ਸੇਲਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1938 [AIR 1939 FC 1, 6 : 1939 FCR 18] ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਲੇਖ ਦੇ "ਮੁੱਲ" ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮਿਆਰ "ਮੁੱਲ" ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਗਲੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ, ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੇਖ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 3(3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਰਿਫ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ (ਏ.) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਮਾਲ ਦੇ ਵਰਣਨ ਲਈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ (ਬੀ) ਇੱਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਵਰਣਨ (i) ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਨਿਰਮਿਤ, ਜਾਂ (ii) ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ . ਇਹ ਕਿ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 4(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ "ਮੁੱਲ" ਵੀ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਕਲਾਜ਼ (i) ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਆਮ ਕੀਮਤ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਲਾਜ਼ (ii) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਥੋਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਆਮ ਕੀਮਤ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਕੀਮਤ ਉਹ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਥੋਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ) ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ) ਜੋ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਨੇ ਲੇਵੀ ਦੀ ਮੂਲ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਲੇਖ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

15. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 5. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ 'ਕੁਲ ਰਕਮ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਜੋ 'ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ 67.

16. ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਟਰਕੌਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ 14 ਮਈ, 2015 ਤੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2015 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਟਰਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟਸ
[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਜੇ.]

ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਲਾਗਤ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੁਰਾਗ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਡਬਲਯੂ.ਈ.ਐਫ. 14 ਮਈ, 2015, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਦੀ ਭਰਪਾਈ 'ਵਿਚਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 14 ਮਈ, 2015 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਲਈ, 'ਵਿਚਾਰ' ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ 6 ਜੂਨ, 1997 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ/ ਹਦਾਇਤਾਂ ਐਫ ਨੰ. ਬੀ-43/5/97-ਟੀਆਰਯੂ ਦੇ ਪੈਰਾ 2.4 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ '... ਕਈ ਹੋਰ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ"।

17. ਧਾਰਾ 66 ਅਤੇ 67 ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ 'ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ' 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। . ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ 'ਅਜਿਹੀ' ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ, ਡਬਲਯੂ.ਈ.ਐੱਫ. 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006, ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਕੁਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ" ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ, ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਬੁੱਕ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ "ਸਸਪੈਂਸ ਖਾਤਾ" ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਨਾਲ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਿਤ ਉਦਯੋਗ।" ਜਦੋਂ ਕਿ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, - “ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਇਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਣੀ ਤੋਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ.

Sl. No.	Taxable Services	Sub-clause of 65 (105)	Date of levy	Tax Rate
1	Consulting Engineer Service	(g)	7-7-1997	
2	Rent-a-Cab services by a person engage in business of renting of cabs	(o)	16-7-1997	*
3	Transport of Passenger by Air by an aircraft operator (a) International (b) Domestic	(zzzo)	 1-5-2006 1-7-2010	**
4	Renting of immovable property	(zzzz)	1-7-2007	
5	Restaurant services	(zzzzy)	1-5-2011	***
6	Accommodation services by Hotel	(zzzzw)	1-5-2011	****
7	Telephone Services/ Telecommunication services by Telegraph Authority	(b), (zzzx)	1-7-1994, 1-6-2007	

ਨੋਟ:

* ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਮੁੱਲ ਦੇ 40% 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ, 60% ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

** ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਮੁੱਲ ਦੇ 40% 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, 60% ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ 01-04-2012 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟੈਕਸ ਟਿਕਟਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਿਰਫ 10% 'ਤੇ ਸੀ।

*** ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਮੁੱਲ ਦੇ 30% 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, 70% ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

**** ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਮੁੱਲ ਦੇ 50% 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, 50% ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: (ਏ) ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਥੁਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 6 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ :

{1999) 8 SCC 667

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਟਰਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟਸ [ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਜੇ.]

“12. ... ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇ।”
(ਬੀ) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗੋਵਿੰਦ ਸਰਨ ਗੰਗਾ ਸਰਨ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ 7 ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ:

“6. ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਥੋਪਣ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ, ਤੀਜਾ ਦਰ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਉਹ ਮਾਪ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਿੱਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗੀ। ”

19. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 67 ਵਿਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਹੀ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 14 ਮਈ 2015

20. ਅਸੀਂ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2013 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਕਸਲਟਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਉਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਖਰਚੇ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਜੋ 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2013 ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੈਜ਼ਿਊਮੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ.
(1985) Suppl SCC 205

"ਏ. "ਕਸਲਟਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾਵਾਂ" - ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਈਵੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਐਨ.ਐਚ.ਏ.ਆਈ. ਉਹ ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਿਹਨਤਾਨੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

Sl. No.	Civil Appeal details	Facts	Reimbursable claimed as not includible
1.	2013/2014 UOI v. Intercontinental Consultants	Period: Oct'2002 – March' 2007 (prior to coming into effect of impugned Rule 5 on 01.06.2007] Demand:Rs.3,55,80,38/- Assessee filed W.P. No. 6370/2008 directly against Show Cause Notice dated 17.03.2008 resulting in the impugned judgment dated 30.11.2012	Transportation, office rent, office supplies and utilities, testing charges, document printing charges, travelling, lodging, boarding etc. (post 19.04.2006) Transportation, office rent, office supplies, office furniture and equipment, reports and documents printing charges etc. [Pre 19.04.2006].[page 62-64]
2	6090/2017 CST v. Intercontinental Consultants	Period: 2007-2008 [post coming into effect of impugned Rule 5 on 01.06.2007] Demand: Rs. 1,50,62,017/- Show Cause Notice dated 24.10.2008 was issued on the basis of the earlier SCN dated 17.03.2008 for the subsequent period. O-I-O dated 02.03.2010 covered both SCNs dated 17.03.2008 & 24.10.2008.	Transportation, office rent, office supplies & utilities, testing charges, document printing charges, travelling, lodging, boarding etc. [page 157]

B. ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਏਜੰਸੀ ਸੇਵਾ:

Sl. No.	Civil Appeal details	Facts	Reimbursable claimed as not includible
1	6866/2014 CST v. Through its Secretary	Period: 01.04.2008-31.03.2010 Demand: Rs.13,83,479	Reimbursement of Expenses, out of pocket expenses, Postage expenses, stationery charges
2.	3360/2015 CST v. Pinnacle Share Registry Pvt. Ltd.	Period: 01.05.2006-31.03.2008 Demand: Rs. 13,83,479	Reimbursement of Expenses, out of pocket expenses, Postage expenses

C. 18.04.2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਏਜੰਟ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ। ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 06.09.1997 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ CHA's (15.06.1997 ਤੋਂ) 'ਤੇ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ/ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲਈ ਇਨਵੌਇਸ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਇਕੱਲੇ ਸੇਵਾਵਾਂ/ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਇਨਵੌਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ.

Sl. No.	Civil Appeal details	Facts	Reimbursable claimed as not includible
1.	295-299/2014 CST v. Asshita International	Period: 01.10.2003-31.03.2008 ([pre and post coming into effect of the impugned Rule 5] Demand: 4,66,607/-	Customs Examination Chages, Misc. Expenses, Sundry expenses, strapping and re-strapping charges, documentation charges.

		SCN dated 21.04.2009. O-I-A dated 30.11.2010 [pages 238-259] set aside demand prior to 18.04.2006 in view of circular dated 06.06.1997.	
2.	2021/2014 CST v. Sunder Balan	Period: Apr.08 to Aug'08 [post coming into effect of impugned rule 5 on 01.06.2007] Demand: Rs.2,26,659/- SCN dated 24.07.2009.	Customs Examination Charges, Misc. Expenses, Sundry expenses, strapping and re-strapping charges, documentation charges.
3.	4340-4341/2014 CST v. Suraj Forwarders	Period: 01.04.2004 to 31.03.2008 Demand: Rs. 6,35,071/- as confirmed in the O-I-O. The Commissioner (Appeals) set aside the demand on the reimbursable expenses received under the category "Clearing & Forwarding Agent" Service relation to 1.04.2004-17.04.2006 and confirmed the remaining demand.	Customs Examination Charges, Misc. Expenses, Sundry expenses, strapping and re-strapping charges, documentation charges.

4.	8056/2015 CST v. Suraj Forwarders	Not Available	
5.	T.P.(C) No. 10431045/2017 UOI v. Sri Chidambaram & Ors.	A Transfer Petition for transferring W.P. Nos. 20832, 14521 and 20590 of 2016 pending before Hon'ble High Court at Madras. SCNs raised demands for Rs. 37.13 lacs and Rs. 53.30 lacs which were dropped by the O-I-O. However on appeals the O-I-O was set aside, hence W.P's were filed.	CFS charges, steamer agent charges, delivery order charges, Airport/Customs charges [page 25-26/para C] Airline/steamer charges, storage and handling charges, packing charges, transport charges, fumigation charges, insurance survey charges, original certificate charges [pages 62-62] Charges paid to: Steamer agent, Custom Freight Station, Airport Authority of India and Transporters [page 106-107]
6.	7688/2014 CST v. Shree Gayatri Clearing Agency	Period: 01.10.2003 to 31.03.2008 [pre and post coming into effect of impugned Rule 5 on 01.06.2007] Demand: Rs. 9,65,652/-	Customs Examination Charges, Misc. Expenses, Sundry expenses, strapping and re-strapping charges, documentation charges.

		SCN issued on 21.04.2009. O-I-A dated 31.07.2013 set aside demand for the period 18.04.2006-31.03.2008 in view of circular dated 06.06.1997.	
7.	7685/2014 Comm. of Customs v. Ramdas Pragji Forwarders Pvt. Ltd.	Period:2004-05 & 2007-08 The Adjudicating Authority held that no Service Tax was payable on reimbursable amount prior to 18.04.2006. the Circular dated 06.06.1997 lost its validity after introduction of Rule 5. Hence the ST was recoverable thereafter.	CMC charges, CONCOR, GSEC, Transportation charges, Air and sea freight, Custom Duty, Custom Cess, fumigation charges, bottom paper, wooden etc. handling charges, labour expenses, sundry charges, airport charges, documentation charges, photocopying charges etc. [page 181-182]
8.	T.P.(C) 1932-1934/2017 CST v. Green Channel Cargo Care	Period: April 2006-March 2009	Harbour/Airport Authority of India/CFS/CCTL and delivery order charges, harbour dues, seal verification, warehouse/godown charges.

D. ਸਾਈਟ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ, ਖੁਦਾਈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਅਤੇ ਢਾਹੁਣ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ: ਮੁਲਾਂਕਣ ਖੁੱਲੀਆਂ ਕਾਸਟ ਖਾਣਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਝ ਵਾਲੀਆਂ ਡ੍ਰਿਲਿੰਗ, ਬਲਾਸਟਿੰਗ, ਖੁਦਾਈ, ਲੋਡਿੰਗ, ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

Sl. No.	Civil Appeal details	Facts	Reimbursable claimed as not includible
1.	6864/2014 CCE & ST v. S.V. Engineering	Period: 01.02.2005-31.03.2009 Demand: Rs. 74,14,396/- and Rs. 12,26,38,376/-	Value of Diesel and explosives supplied free of cost by service recipient.
2.	6865/2014 CCE & ST v. S.V. Engineering	Period: 01.04.2009-31.03.2010 Demand: Rs. 87,63,595/-	Value of Diesel and explosives supplied free of cost by service recipient.
3.	4356-4537/2016 CCE&ST v. S.V. Engineering		Value of diesel oil and explosives supplied free of cost by service recipient.
4.	5130/2016 CCE & ST v. Sushree Infra	Demand of Rs. 18,85,88,959/- relating to period 01.06.2008 to 31.03.2012 SCN dated 01.10.2012 confirmed by O-I-O dated 04.05.2011	Value of explosives and diesel oil supplied free of cost by service recipient.

5.	4975/2016 CCE & ST v. Gulf Oil	Period: October 2008 to November 2008 Demand: Rs. 50,54,746/-	Value of explosives and diesel oil supplied free of cost by service recipient.
6.	5453/2016 CCE & ST v. AMR India	Period: Mar'08 to Mar' 2012 Demand: Rs.57,74,30,683/-	Value of explosives and diesel oil supplied free of cost
7.	10223-10224/2017 CCE & ST v. Mehrotra Buildcon	Period: Apr'09 to Jan'10 & February 2010 to September 2010 Demand: Rs.21,48,835/- + Rs. 18,06,655/-	Value of diesel oil supplied free of cost
8.	5444/2017 CCE & ST v. Mehrotra Buildcon	Not available	Value of diesel oil supplied free of cost

E.

Sl. No.	Civil Appeal details	Facts	Reimbursable claimed as not includible
1.	10626-10627/2017	Period:Apr'04 to Mar'06 [prior to coming into effect of impugned Rule 5 on 01.06.2007]	Hiring of venue, merchandise, artists, travel, courier, food and beverages, administrative expenses, [page 76 @ 78]

		Demand: Rs.24,70,790/- SCN dated 22.10.2008 Non-payment of Service Tax on the amount received as reimbursement by way of debit notes in addition to amount charged through invoices for providing 'Event Management Service', Section 65(40) and Section 65(90)(zu) [page 83]	

21. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਨਿਯਮ, 2006 ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਉਹਨਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਖਰਚੇ ਵੀ 'ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਚਾਰਜ' ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

22. ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: "ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 12% @ ਟੈਕਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ... ਧਾਰਾ 65 ਦਾ .. ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

23. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 65 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ 'ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ' ਦੇ @ 12% ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

24. ਇਸ ਰੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ 'ਅਜਿਹਾ' ਸਮੀਕਰਨ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਅਜਿਹੀਆਂ' ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਕੀ ਹੈ। ਫੋਰਟੀਓਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਜਿਸਦੀ ਗਣਨਾ ਅਜਿਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਅਜਿਹੀ 'ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 67 ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਅਣਸੋਧਿਆ, ਭਾਵ, 01 ਮਈ, 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 01 ਮਈ, 2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 67, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਅਤੇ 67 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 'ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ' ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

25. ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਜੋ ਕਿ 01 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 67(4) ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

26. ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾਜੀ ਕੋਂਡਾਜੀ ਗਰਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:“ਹੁਣ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਰਕ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ, ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਟਰਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟਸ
[ਏ. ਕੇ.ਸਿਕਰੀ, ਜੇ.]

ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

27. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਚੇਨੀਅੱਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜੋ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

28. ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।
ਮਹਿਲ ਹੋਟਲ: 'ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

29. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 67, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 14 ਮਈ, 2015 ਤੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2015 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜੋ 'ਵਿਚਾਰ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਵਲ 14 ਮਈ, 2015 ਤੋਂ, ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਲਾਗਤ ਵੀ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਦਲਾਅ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੰਭਾਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ)-1, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਵਾਟਿਕਾ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ8 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:
"27. ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਐਕਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਛਾਪੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਵਾਰਤਕ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮੌਖਿਕ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ.

ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਕਥਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ/ਗੈਰ-ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ "ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ" ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਧਾਰਨ ਵਾਰਤਕ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਇਸਦੇ ਮੂਲ, ਲੇਆਉਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

28. ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੀਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲੇਕਸ ਪ੍ਰੋਸਪਿਸੀਟ ਨਾਨ ਰੇਸਪਿਸੀਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਕਾਨੂੰਨ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਿਲਿਪਸ ਬਨਾਮ ਆਇਰੇ [(1870) ਐਲਆਰ 6 ਕਿਊਬੀ 1] ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
.

29. ਪਿਛਾਖੜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਧਾਰ "ਨਿਰਪੱਖਤਾ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ L'Office Cherifien des Phosphates v Yamashita-Shinnihon Steamship Co. Ltd. ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜੋ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭੁੱਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਟਰਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਕੰਸਲਟੈਂਟਸ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਕਰੇਟਸ

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਜੇ.]

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨੂਕੋਪੀਆ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਡਿਕਟਾ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ।"

30. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6865 ਆਫ 2014, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6864 ਆਫ 2014, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4975 ਆਫ 2016, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2016 ਦੇ 5130 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2016 ਦੇ 4536-4537

31. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 'ਸਾਈਟ ਫਾਰਮੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਸਰਵਿਸ' ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਜ਼ਲ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ. ਇਹਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 15/2004 ਅਤੇ 4/2005 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਫਤ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ 'ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਚਾਰਜ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 'ਵਿਚਾਰ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਡੀਜ਼ਲ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਟਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 2017 ਦੇ 1043-1045ਟਰਾਂਸਫਰ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 2017 ਦੇ 1932-1934

32. ਇਹਨਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

33. 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2013 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Pallav

PALLAV THAKUR ADVOCATE